

Kázanie brata Franka

4. 4. 2015 19:30, Krefeld Nemecko

„...ktorý nás vytrhnul z moci temnosti a premiestnil do kráľovstva Syna Svojej lásky, v ktorom máme vykúpenie skrze Jeho krv, odpustenie hriechov, ktorý je obrazom neviditeľného Boha, prvorodený všetkého stvorenstva; ... Lebo sa zaľúbilo Otcovi, aby v Ňom prebývala všetka plnosť, a aby skrze Neho zmieril všetko cieľom Neho urobiac pokoj skrze krv Jeho kríža, skrze Neho, buď to, čo je na zemi, buď to, čo je v nebesiach, i vás, ktorí ste boli kedysi odcudzení a nepriateľmi myslou v zlých skutkoch; ale teraz vás zmieril, v Jeho ľudskom tele skrze smrť, aby vás postavil svätých, bezvadných a bezúhonných pred Ním, akže trváte založení na viere a pevní a neuchylujúci sa od nádeje evanjelia, ktoré ste počuli, a ktoré sa zvestuje každému stvoreniu, ktoré je pod neбом...“ [Kološanom 1:13–23]

Ešte raz všetkých veľmi srdečne vítame v drahom a svätom mene nášho Pána. Keď brat Miskys čítal to vzácne miesto Písma, tak mi napadla myšlienka: mali by sme vstať, keď sú nám takéto miesta Písma čítané, jednoducho z vďačnosti, z ctibázne pred živým Bohom. Za to, čo On pre nás vykonal.

Kvôli môjmu hlasu si nerobte príliš veľké starosti, utrpel trochu na poslednej ceste po Ďalekom východe. Klimatizácia sa postarala o to, že sa mi nedarí úplne dobre, ale máme v našom strede dvoch lekárov a jeden ma dnes poobede vyšetril a všetko je v najlepšom stave – pľúca i všetko ostatné je v najlepšom stave. Nerobte si, prosím, žiadne starosti.

Srdečne vítame našich bratov z Afriky, Anglicka, Írska a všetkých susedných krajín, z celej Európy – Pán nás všetkých požehnaj a buď s nami všetkými. Tak isto zdravíme všetkých bratov a sestry po celom svete, ktorí sú s nami a s Pánom spojení.

[pozdravy]

Všetci bratia podávajú správu o tom, čo Boh po celom svete koná. Berte to jednoducho tak, že súrodenci sú s nami spojení a toto spojenie je vyjadrené i pozdravmi.

Ďalej máme dobré správy o tom, čo Boh všade koná a obzvlášť s naším milovaným bratom Ervínom Pacheco, ktorý hore prekladá.

Práve sa vrátil z Kuby, kde sme boli vo februári a Boh skutočne tak mocne požeňnal, že musel hneď nasledujúci mesiac letieť späť a pri prvom krste bolo pokrstených 28, pri druhom 16 a pri treťom 12 ľudí – dohromady sa nechalo pokrstiť 56 ľudí, z toho 12 kazateľov z baptistickej cirkvi. Boh skutočne daroval milosť, že Slovo mohlo vykonať, k čomu bolo poslané. Mohli by sme skutočne podávať správu odvšadiaľ, čo Boh práve teraz koná. Je to jednoducho pramocné.

Sme všetci vo veľkom očakávaní, že sa Pán čoskoro mocne zjaví a Svoje dielo privedie k záveru a budeme vzatí domov.

To je v zásade zmysel našich zhromaždení – aby sme boli pripravení na slávny deň návratu Ježiša Krista, nášho Pána. Ako som už povedal: Na všetkých miestach musím teraz čítať, čo zaznelo bratovi Branhamovi priamo z nadprirodzeného oblaku, a prečítam to aj teraz tu (a budem to činiť neustále, pretože to činiť musím). Brat Branham tu svedčí:

„Mnohí ľudia, aj reportéri z časopisov tam stáli na brehu a zaznelo: 'Pozri hore!' A keď som pozrel hore, zostúpilo svetlo. Ľudia strácali vedomie a zaznel hlas, ktorý otriasol celým okolím: **'Tak ako bol Ján Krstiteľ poslaný ako predchodca prvého príchodu Krista, tak budeš ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.'** Nie že by som ja bol predchodcom, ale zvesť predíde.“

Tomu veríme z celého srdca. Tak iste, ako Pán naplnil zaslúbenie a pri prvom príchode poslal Jána Krstiteľa ako Božieho muža s Božou zvesťou Božiemu ľudu, aby pripravil Pánovi cestu a upriamil srdcia tak, aby Pána prijali a verili v Neho, tak to isté sa deje teraz.

Je to skutočne posledná zvesť vyvolania a prípravy na slávny deň návratu Ježiša Krista, nášho Pána. My všetci vieme, že: *„Božie zaslúbenia ostávajú, naveky sa nepohnú, Ježiš krvou zapečatil, čo v Svojom Slove sľubuje. Nebesia a zem môžu zhorieť, vrchy a hory pomínúť, ale kto verí, zistí, že Božie Slovo ostáva naveky pravda.“* [pieseň] To sa týka aj zaslúbenia, ktoré náš Pán dal nám: *„...pretože vám idem pripraviť miesto, a keď odídem a pripravím vám miesto, prídem zase a poberiem si vás k Sebe...“* [Ján 14:3]

Ako sme čítali včera v Böblingene, Pán pri večeri s tými Svojimi vyslovil v Matúšovi 28:28–29 slová: *„...lebo toto je Moja tej Novej*

zmluvy krv, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov.“
A teraz príde druhá časť, adresovaná nám všetkým: „*Ale hovorím vám...*“
Hovorím vám, s ktorými som teraz zhromaždený, s ktorými slávim večeru... „*...hovorím vám, že odteraz nebudem nikdy piť z tohoto plodu viniča, až do toho dňa, keď ho budem piť s vami nový v kráľovstve Svojho Otca.*“

Jednoducho zo srdca môžeme veriť, že všetci tí, s ktorými je On tu zhromaždený, ktorí k Nemu prichádzajú, ktorí mu veria a Jeho Slovo prijímajú a uchopia, s ktorými môže sláviť večeru, s tými ju bude sláviť nový v Božom kráľovstve [Matúš 26:29]. Smieme patriť k tým, ktorí neprichádzajú zo zvyku, ale s vnútornou túžbou mať s Bohom obecenstvo, Jeho Slovo počuť a smieme skutočne povedať: **Tie najpožehnannejšie dni v našom živote sú dni a hodiny v zhromaždení, keď sa schádzame, aby sme v ctibázní a vo viere počuli Božie Slovo.**

V liste Kološanom sme čítali jadro zvestovania evanjelia. Počas týchto dní ide skutočne o to, aby sme to, čo sa stalo na križi, skutočne prijali a uchopili. Je to Božia realita – spasenie je dokonalé a my sme boli dokonale spasení.

Ako sme čítali tu, v liste Kološanom 1:20: „*aby skrze Neho zmieril všetko cieľom Neho urobiac pokoj skrze krv Jeho križa, skrze Neho, buď to, čo je na zemi, buď to, čo je v nebesiach...*“

Chválený a ctený buď náš Pán!

Ešte vzácne verše 21 a 22: „*...i vás...*“ I vás, ktorí ste dnes na tomto mieste, nás, ktorí sme dnes na tomto mieste. „*...i vás, ktorí ste boli kedysi odcudzení a nepriateľmi myslou v zlých skutkoch...*“ I vás! Nás všetkých, ktorí tu dnes sme, ktorí počúvame a zo srdca veríme.

„*...ale teraz vás zmieril, v Jeho ľudskom tele skrze smrť, aby vás postavil svätých, bezvadných a bezúhonných pred Ním...*“

Tu je tajomstvo zasiahnuté priamo v jadre. „*...v Jeho ľudskom tele...*“ „*...v Jeho ľudskom tele...*“ Adam a Eva nezahrešili v duchovnom tele v 1. Mojžišovej 1, ale v mäsitom v 1. Mojžišovej 3. A to musíme jednoducho vidieť: Potom, čo Boh Pán stvoril Adama zo zeme, keď ho vložil do ľudského tela, vtedy v ľudskom tele prišlo oddelenie od Boha, a preto musel Pán prísť v ľudskom tele z mäsa a z milosti darovať

zmierenie. Tomu sa budeme ešte krátko venovať.

V poslednom obežníku sme obzvlášť zdôraznili návrat Pána a že naša príprava je jednoducho veľmi dôležitá. Boží muž Ján píše v 1. liste v kapitole 2 od verša 28 (Boh z bohatstva Svojej milosti požehnaj aj prekladateľov): „*A práve teraz, dieťatká, zostávajme v Ťom, aby sme my, (a my dnes!) keď sa ukáže, mali smelú dôveru a neboli zahanbení pred Ťím, keď príde.*“ [podľa nem. prekladu] To je veľmi dôležité. Už vtedy bolo dôležité, aby bolo povedané a napísané: „*Práve teraz...*“ Toto Slovo je predsa napísané práve pre náš čas! „*Práve teraz...*“, keď stojí príchod Pánov pred dvermi: „*A práve teraz, dieťatká, zostávajme v Ťom...*“ „*Ak zostanete vo Mne, a Moje Slová ak zostanú vo vás...*“ [Ján 15:7] A kto ostáva v Ťom, ten ostáva v Jeho Slove a Jeho vôli.

„...*aby sme my...*“ – my, ktorí tu dnes sme, bratia a sestry, ktorí dnes počujeme a aj tí, ktorí ešte budú v budúcnosti počuť – aby sme my všetci: „... *keď sa ukáže, mali smelú dôveru a neboli zahanbení pred Ťím, keď príde.*“

Dnes si nedokážeme celkom predstaviť, ako to bude s tými, ktorí zostanú späť. Vy milí, prosím, vezmite si to k srdcu! Boh nám dal túto zvesť len pre ten účel, aby predišla druhému príchodu Krista. Aby Božiemu ľudu zaznelo posledné volanie. Ja osobne z presvedčenia verím, že všetci, ktorí prijímajú, uchopia a veria to, čo bolo povedané bratovi Branhamovi, že zvesť, ktorá bola jemu zverená... K tomu patrí učiteľská, prorocká a evanjelizačná časť, k tomu patrí téma Božstva, krstu, večere Pánovej, vyvolenia, všetkého, patria do toho všetky biblické témy. Boh nám z milosti daroval taký úsudok, že nemáme žiadny protipostoj, ale sme to prijali. Verím z presvedčenia, že všetci, ktorí dnes prijímajú a uchopia to, čo Boh pre dnešok zaslúbil, budú pri tom.

Bratia a sestry, nehľadme jeden na druhého, nehľadme ani na to, čo v našom živote nie je tak, ako by sme to radi chceli. Prinesme to Pánovi a vedzme – spasenie je dokonalé a my budeme pri návrate Pána dokonalí. Ešte raz to zdôrazňujeme:

„...*aby sme my, keď sa ukáže, mali smelú dôveru a neboli zahanbení pred Ťím, keď príde.*“

A to je Matúš 25:11–12 – bláznivé prišli príliš neskoro, klopali

a bolo neskoro. Preto hovorím ešte raz: Z presvedčenia verím, že všetci, ktorí dnes nachádzajú u Boha milosť, zo srdca veria, prijímajú a posvätia svoj život Pánovi, a že aj z presvedčenia v súlade s naším životom môžeme povedať: „S Kristom spolu ukrižovaný som a žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus...“ [Galatským 2:20]

On tu vzal naše miesto, aby v nás mohol zaujať príbytok a mohol žiť Svoj život skrze nás.

Druhé biblické miesto je v liste Židom 9. Aj to musí byť stále znova pozdvihované a zdôrazňované. Židom 9:28:

„...tak i Kristus, raz obetovaný tým cieľom, aby vyniesol hriechy mnohých na križ, po druhé sa ukáže bez hriechu tým, ktorí Ho očakávajú, na spasenie.“

Ale nielen On bez hriechu! Aj my musíme byť bez hriechu! Hneď prídeme k hlavnému bodu, prečo musel brat Branham zdôrazňovať, že prapôvodným hriechom je nevieru. Neviera je skutočne prapôvodný hriech. Boh hovoril k Adamovi v 1. Mojžišovej 2 (a všetci vieme, čo Boh Pán povedal), a v 1. Mojžišovej 3 prišiel Satan, spochybnil to, čo Boh Pán povedal Adamovi, a zasial pochybnosť: „Či naozaj riekol Bôh...?“ [v. 1] Boh to povedal! Boh to povedal! „...toho dňa, ktorého by si jedol z neho, istotne zomrieš.“ [2:17] Nepriateľ však prišiel a spochybnil to: „Či naozaj riekol Bôh...?“ a potom: „...otvorila sa vaše oči, a budete ako bohovia, ktorí vedia, čo je dobré i zlé.“ [3:5]

Zasial pochybnosť, pochybnosť vyústila v nevieru a nevieru v prestúpenie a oddelenie od Boha.

Bratia a sestry, tak iste ako nevieru viedla k neposlušnosti a prestúpeniu, tak iste nás viera vedie späť ku Slovu a späť k Bohu a spája nás s tým, čo Boh povedal.

Tu to máme, obzvlášť v 1. Mojžišovej 3:18, kde Pán vyslovil zlorečenie: „Trnie a bodlač ti bude rodiť a budeš jesť poľnú bylinu.“

Prečo náš Pán niesol trňovú korunu? Z dôvodu zlorečenia, pretože Boh Pán povedal: „Trnie a bodlač ti bude rodiť...“!

Keď prišiel náš Pán k nám, niesol trňovú korunu, vzal zlorečenie na seba, spasil nás, plne a cele zaplatil cenu a my sme sme byť Jeho vlastníctvom pre čas i večnosť.

Prosím, aj všetci noví a všetci mladiství, všetci, ktorí Boha ešte neprežili: Prijmite a uchopte to vo viere. „Boh bol v Kristu a svet...“ – teba a mňa – „...zmieril sám so Sebou.“ Preniesol nás zo smrti do života.

V 1. Mojžišovej 3:21 náš Pán Adama a Evu zaodial odevmi z kožušiny. (V nemeckom jazyku máme skutočne šťastie na presnosť. Tela nemá kožušinu a koza tiež nie, len baránok. V iných jazykoch je to trochu ťažšie.) Baránok – predtým ako boli Adam a Eva vyhnaní zo záhrady Eden, tak museli byť zabití dvaja baránkovia, aby ich Pán mohol zaodiať. Potom vidíme spojenie k Božiemu Baránkovi: „*Hľa Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta!*“ [Ján 1:29]

Je jednoducho dobré, ak sa vrátíme späť ku počiatku – ku pádu, aby sme videli, čo sa vtedy stalo, aby sme videli, ako Pán odčinil škodu a skutočne k nám prišiel v tele z mäsa, aby nás vykúpil a všetku škodu odčinil.

Ešte niečo dôležité: Skrze krv oboch baránkov sa spasenie nemohlo stať, a preto musel Boh Pán postaviť pred vstup do záhrady Eden cherubínov, aby strážili prístup ku stromu života. Ohnivý meč bránil v tom, aby nikto v padlom stave nejedol zo stromu života a potom sa stal nesmrteľným. Predstavte si, že by padlý človek mohol v padlom stave jesť zo stromu života a ostal naveky v padlom stave! Komu by to pomohlo? Boh sa jednoducho postaral o to, že Jeho večný spásny plán sa deje tak, ako to On naplánoval, tak ako sme to mohli čítať.

Bratia a sestry, prejdime skutočne k Novému zákonu, k dôležitému bodu **viery. Bratia a sestry, ani samotná viera v jedného Boha nikomu nepomáha, jedine že veríme tak, ako hovorí Písmo, a všetko, čo hovorí Písmo.**

Predstavte si raz, čo stojí u Jakoba 2 od verša 19: „*Ty že veríš, že je jeden Bôh? Dobre robíš. Aj démoni veria a trasú sa.*“

Takže veriť v jedného Boha nestačí. Mnohí v Boha neveria, ale niektorí v Neho veria. Povedzme s bolesťou: Samotní židia verili v jedného jediného Boha. Čo im to bolo platné, ak nepoznali, čo Boh učinil, a že sa zjavil v Ježišovi Kristovi.

Pokračuje to vo verši 21: „*Ale či chceš zvedieť, ó, prázdny človeče, že viera bez skutkov je mŕtva?*“ Viera musí byť spojená so skutkom! Viera musí byť spojená s poslušnosťou!

Pokračuje to ďalej vo verši 21: „*Či nebol Abrahám, náš otec, ospravedlnený zo skutkov...?*“

To nie sú skutky, ktoré konáme ty alebo ja podľa vlastného uváženia, ale tie, ktoré nám Pán prikázal. Napríklad Marka 16:16, kde náš Pán povedal: „*Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený; a kto neuverí, bude odsúdený.*“

Takže, kto verí, nechá sa pokrstiť, aby bola viera potvrdená. Ak sa ten človek nedá pokrstiť, tak niečo visí vo vzduchu, chýba základ – chýba ku viere skutok. Chýba ku viere poslušnosť. Tu je to vyjadrené ako „skutok“.

Čítajme ďalej verš 21: „*...donesúc obeťou svojho syna Izáka na oltár?*“

Oboje. Abrahám Bohu veril a videl zaslúbenie naplnené, a keď mu Pán povedal, že má Izáka obetovať, tak ani len Sára nič nepovedal, len svojim sluhom: „*...a keď sa tam pokloníme, navrátíme sa k vám.*“

Predstavte si to: Pre neho bolo to, čo Pán povedal, **svätý príkaz**, a preto je skutok s vierou na tomto mieste pozdvihnutý – vo verši 22:

„*Tedy vidíš, že viera spoluúčinkovala s jeho skutkami a že viera bola dokonaná zo skutkov.*“

Takže ak veríme, že Boh v našom čase privedie Svoj spásny plán k záveru, tak veríme v zaslúbenia, ktoré nám z milosti daroval. Prijímame a uchopíme ich, či je to téma Božstva alebo krstu – a nie je v nás žiadneho protipostoja. Z celého srdca veríme a až potom, ak tomu skutočne veríme, tak nám to bude skrze Ducha zjavené.

Vo verši 23 čítame:

„*A naplnilo sa Písmo, ktoré hovorí: Abrahám uveril Bohu, a počítalo sa mu to za spravodlivosť, a bol nazvaný priateľom Božím.*“

Buďme Božími priateľmi, ako bratia a sestry, až potom na nás skutočne môže spočinúť Božie zaľúbenie. Ak máme ku každému Slovu vnútorný a úprimný súhlas a prijímame a uchopíme, čo nám Pán v tomto čase hovorí.

Ďalej je potom uvedené, čo všetko je s vierou spojené.

Slovo z ev. Jána musí byť čítané stále nanovo. Ján 8 – tu máme jadro evanjelia. Tu vidíme, ako je to mienené a čo náš Pán povedal.

Vo verši 24: „*Nuž povedal som vám, že zomriete vo svojich hriechoch;*

lebo ak neuveríte, že Ja som, zomriete vo svojich hriechoch.“

To je jedno z najmocnejších miest Písma! Kto neverí, už je odsúdený [Ján 3:18]. To nemôžeme zmeniť. Boh nemôže s nevierou absolútne nič začať. Kto chce prísť k Bohu, musí veriť, že je prítomný a že sa zjavuje tým, ktorí ho hľadajú [Židom 11:6].

A počúvajte dobre, čo Boží Duch zjavuje ako prvé – Jána 16:8–11:

„A keď On (Svätý Duch) príde, bude usvedčovať svet o hriechu, o spravodlivosti a o súde...“ Prosím, teraz dobre počúvajte, ako prvé: *„...o hriechu preto, že neveria vo Mňa...“*

O hriechu, že neveria vo Mňa – tu je viera oslovená ako prvá a Svätý Duch nás usvedčuje a z milosti nám ukazuje, že sme si môžeme veriť, ako hovorí Písmo. Tri veci sú tu vymenované a tri sú tu aj vyslovené.

Verš 9: *„...o hriechu preto, že neveria vo Mňa“*. Oni veria v Boha, ale neveria, že sa Boh zjavil k našej spáse v Ježišovi Kristovi a že je ku našej spáse jediným Božím zjavením na zemi. Takže:

„...o hriechu preto, že neveria vo Mňa, o spravodlivosti, že idem k Svojmu Otcovi, a už ma viacej nevidíte“

Spravodlivosť! Boh nás v Sebe ospravedlnil! Budeme to hneď čítať z listu Rimanom 8. O spravodlivosti, ktorú nám Boh v Kristu daroval... *„...o spravodlivosti, že idem k Svojmu Otcovi, a už ma viacej nevidíte, a o súde, že knieža tohoto sveta je odsúdené...“*

Bratia a sestry, nech nám to dnes skutočne ide k srdcu. *„...o hriechu, že neveria vo Mňa...“*

O spravodlivosti, ktorú nám Pán daroval a Spasiteľ sa mohol vrátiť na Boží trón.

O súde, že je knieža tohoto sveta odsúdené, že hadovi bola rozdrvená hlava, že bol osten smrti vytrhnutý a že náš Pán ako Víťaz nad smrťou, peklom a diablom tretieho dňa povstal a mohol zvolať: *„...Ja žijem, aj vy žiť budete.“* [Ján 14:19]

Prosím, bratia a sestry, apoštol Ján píše: *„...kto sa narodil z Boha, nehreší.“* [1. Jána 5:18] – kto sa narodil z Boha, môže urobiť chybu, ale nemôže konať prapôvodný hriech, ten nemôže byť nájdený v neviere, to nejde! To nejde! Kto je narodený z Boha, je spojený s Bohom a má v sebe Boží život. Preto stojí napísané oboje: *„A keby niekto*

zhrešil...“ [1. Jána 2:1] Ale to je potom v množnom čísle. Už viac nie prapôvodný hriech neviery, ale nejaké prestúpenie – a potom smieme prichádzať k Pánovi a vedieť, že je ešte stále najvyšší kňaz a odpúšťa nám.

Bolo to pre mňa jednoducho veľmi mocné.

Bratia a sestry, je mimoriadna vec počuť brata Branhama hovoriť, čo sa stalo v záhrade Eden, a dokonca povedať: „Stalo sa to v rovnaký deň – dopoludnia s hadom, poobede s Adamom.“ Kto by sa to odvážil povedať? A potom brat Branham hovorí: „Anjel Pánov stál v izbe predom mnou a povedal mi to a ja to dávam ďalej v mene Pánovom.“

Zdôraznime aj to ešte raz: Pretože zvedenie a prapôvodný hriech sa stali v takomto tele, musel Pán prísť v takomto tele, aby všetko skutočne od základu odčiniť.

Aj brat Branham niekoľkokrát hovorí, že prapôvodným hriechom je neviara, a potom pozdvihne, že Boh Pán hovoril k Adamovi a že nepriateľ zasial pochybnosť pri rozhovore s Evou. **Nedopustite, aby nepriateľ zasial pochybnosť voči Božiemu Slovu. Nech sa nám všetkým stane viera víťazstvom, ktoré premohlo svet** [1. Jána 5:4], **aby skutočne viac neostala žiadna neviara, ale viera triumfovala a viedla k víťazstvu.**

Ako ďalšie máme nádherné miesto v liste Rimanom, ktoré tiež môžeme čítať vždy znova.

Rimanom 8 – to, čo je tu povedané, je jednoducho pramocné – plné evanjelium, plná spása. Verš 29 a 30:

„Lebo ktorých predzvedel, tých aj predurčil za súpodobných obrazu Svojho Syna, aby On bol prvorodeným medzi mnohými bratmi.“ Pokračuje to ďalej: *„A ktorých predurčil, tých aj povolal, a ktorých povolal, tých aj ospravedlnil, a ktorých ospravedlnil, tých aj oslávil.“*

To sú Božie skutočnosti, ktoré ostávajú na celú večnosť. Všetko sa stalo, náš Pán na kríži zvolal: *„Je dokonané.“* [Ján 19:30] Celá škoda bola odčinená, Boží Baránok niesol hriechy sveta. Pre spasených a kvôli vyvoleným stojí napísané v Zjavení 13, že naše mená boli pred založením sveta zapísané do knihy života Baránka. Boh vedel, že dnes budeme na tomto mieste, Boh vedel, že budeme veriť, Boh je vševedúci a mohol naše mená zapísať dokonca do knihy života Baránka.

Aby sme tento pojem ešte raz zdôraznili: Sme pozvaní, aby sme mali účasť na svadobnej hostine Baránka. On, Boží Baránok, a my všetci, ktorí veríme v jednotu Božiu vieme, že Ten istý, ktorý putoval v záhrade Eden, Ten istý, ktorý zabil dvoch prvých baránkov, aby Adama a Evu zaodial, je ten istý, ktorý sa zjavoval v celom Starom zákone, a je Ten istý, ktorý k nám prišiel.

Ešte by som k tomu zmienil jedno miesto Písma – Lukáš 2:11:

„...narodil sa vám dnes Spasiteľ, ktorý je Kristus, Pán...“

Pánom bol v celom Starom zákone, ale telo z mäsa si stvoril, aby tu na zemi zaujal príbytok, aby potom zaujal príbytok v nás, ktorí sme ešte v tele z mäsa, skrze vieru v našich srdciach. Je to jednoducho nádherná rada nášho Boha.

Mohli by sme jednoducho spievať: *Tebe, Boží Baránku buď česť, Tvoja obeť je dokonalá, oslobodil si nás od nášho hriechu a viny.*

Boh Adama a Evu nenechal bežať, obliekol ich a postaral sa o to, aby sa nestali nesmrteľnými v padlom stave a aby Ten jediný, ktorý má nesmrteľnosť, nám ju z milosti daroval. Všetci na základe 1. Korinťanom 15 vieme, že budeme mať pri prvom vzkriesení nesmrteľnosť – jednoducho nádherný spásny plán nášho Boha.

Pán nám daroval prednosť teraz žiť a vidieť všetko, čo bolo predpovedané pre konečný čas, a potom pozdvihnúť naše hlavy, pretože vieme, že sa naše spasenie priblížilo.

Bratia a sestry, postavme si však pred oči, v koľkých charizmatických letničných zborech sa hovorí o návrate Krista, o znameniach času, číta sa o polnočnom volaní, stále znova sa číta o návrate Pána, ale kto poznal, čo Boh pre tento čas zaslúbil? Kto uveril, čo sa predtým musí stať? A to je milosť, ktorú Boh daroval vyvoleným – že sme poznali čas a hodinu a vieme, že tak ako bol poslaný Ján Krstiteľ vtedy, tak bol v našom čase brat Branham poslaný ako muž od Boha so zvestou, ktorá predíde druhému príchodu Kristu.

Naše cesty sa v určitom momente skrížili, počuli sme o tom, smeli sme uveriť, ako stojí napísané v Izaiášovi 53:1: *„Kto uveril našej zvesti? A komu bolo zjavené rameno Pánovo?“* Izaiáš 53 je výnimočná kapitola, ktorá opisuje nášho milovaného Spasiteľa na ceste na Golgotu. Náš trest bol položený na Neho, aby sme mali pokoj a skrze

Jeho rany sme boli uzdravení [v. 5] To je Božia skutočnosť. To sa stalo tak vpravde, ako že Boh žije. Náš trest bol položený na Neho, aby sme my mali pokoj, a skrze Jeho rany sme boli uzdravení. To je večne platná skutočnosť – spása, zmierenie, všetko, čo nám Boh daroval, je neodvolateľné, nemôže byť vzaté späť, ako sme čítali: „...ktorých predurčil, tých aj povolal, a ktorých povolal, tých aj ospravedlnil, a ktorých ospravedlnil, tých aj oslávil...“ [Rimanom 8:30], ich požehnal a posvätil a celé Svoje spásne dielo dokončil.

Povedzme na záver ešte raz: Boh Pán má spásny plán, ktorý v našom čase vykonáva.

Začiatok apríla je aj pre mňa mimoriadny čas. Hľadím späť na 53 rokov a Boh skutočne počas týchto rokov daroval mnoho milosti. Skúšky boli mimoriadne, neobyčajné a niekedy nepochopiteľné, ale presne tak bolo i zvestovanie doprevádzané – Boh skutočne učinil všetko s tými a pri tých, ktorí Slovu uverili.

Nejaký brat nás pozdravil slovom zo Skutkov apoštolov 22:14:

„A on povedal: Bôh našich otcov si ťa vopred vyvolil, aby si poznal Jeho vôľu a videl toho Spravodlivého a počul hlas z Jeho úst...“

Boh našich otcov! Povolanie je Božia vec, za to nemôže žiadny človek. Mojžiš nemohol za to, že sa mu Pán zjavil v horiacom kríku, Abrahám nemohol za to, že keď sedel pod stromom, prišli náhle traja muži. Žiadny prorok za to nemohol, žiadny Boží muž za to nemohol. Božie povolania sú Božou vecou. Sme jednoducho vďační, aj ja som vďačný, že Pán nielen poslal brata Branhama so zvesťou a potom ho odmlčiac sa vzal do slávy, ale že po jeho odchode domov zvesť dosiahla všetky končiny zeme a že sa skutočne napĺňa, že evanjelium o Božom kráľovstve sa zvestuje všetkým národom na svedectvo a potom príde koniec [Matúš 24:14].

Hovorím vám: Koniec stojí blízko pred dverami. **Ostaňme všetci triezvi a jasní v putovaní a v jednaní, ale prosím, dbajme o to, aby sme boli pri vytrhnutí, žeby sme sa denne skúšali pred Božou tvárou a povedali: Pane, ak je vo mne niečo, čo pred Tebou neobstojí, vezmi to odo mňa, obmy ma vo Svojej drahej a svätej krvi, očisti ma skrze Svoje Slovo, posväť ma. Stvor vo mne všetko, čo je potrebné, aby som bol pri tom.**

Končíme dvoma miestami Písma – 1. Jánova 2:28 – byť pri návrate Pána pripravení, a taktiež Židom 9:28 – očakávať na to. Sme skutočne vo veľkom očakávaní návratu nášho Pána a veríme, že sa to stane v našom čase.

Boh daruj milosť, žeby aj dnes z tohoto preberania Slova... – na jednej strane o páde do hriechu, o oddelení od Boha, o smrti, a na druhej strane, že Pán sám pripravil cestu a sám prišiel k nám, aby nás vykúpil z padlého stavu a daroval nám uvedenie do synovstva za Božích synov a dcéry.

Jemu, všemohúcemu Bohu, ktorý vykonal nad každú mieru veľké veci... Spasenie sa vyplatilo. Ako je napísané, On vylial krv Novej zmluvy za Cirkev Novej zmluvy, ale aj za starozákonných veriacich. Preto stojí napísané, že boli zmierení všetci, ktorí sú na nebi aj zemi. Krv, ktorá tiekla na kríži Golgoty... – na tú čakali všetci v Starom zákone a vedeli, že bude preliata a nemohli byť bez nás dokonaní – museli čakať, kým bude cena zaplatená na kríži Golgoty.

Nášmu milovanému Pánovi a Spasiteľovi buď prinesená chvála i česť dnes a na celú večnosť.

Povstaňme a spievajme *Tak jakýž jsem*.

V čase, keď máme naše hlavy sklonené v modlitbe a srdcia otvorené pred Bohom, bratia, sestry a priatelia, nenechajte tento deň prejsť pomimo vás. **Toto je deň, ktorý Pán učinil pre nás. Kto potrebuje spásu, môže ju dnes prežiť, kto potrebuje uzdravenie, môže s ním dnes odísť domov, kto potrebuje oslobodenie, môže ho dnes prežiť.** Boh nám všetko daroval. Keď náš Pán v synagóge čítal:

„Duch Pánov je nado Mnou, a preto ma pomazal zvestovať chudobným evanjelium, poslal ma uzdravovať skrúšených srdcom, vyhlásiť zajatcom prepustenie a slepým návrat zraku, zlomených poslať na slobodu...“ [Lukáš 4:18]

...tak to povedzme i dnes: **Ak sú dnes v našom strede bratia, ktorí sú poviazaní fajčením, hraním kariet, či ste poviazaní čímkoľvek iným, čím vás nepriateľ zotročuje a jednoducho z vás robí bláznov, ktorí by ste dnes chceli prežiť skutočné oslobodenie a plné vykúpenie – my predsa nielen slávime**

Veľký piatok a nielen myslíme na to, čo sa stalo – nie, stalo sa to pre nás, pre teba, pre mňa, pre všetkých. Vždy, keď mal Pán zhromaždenie, prichádzali k Nemu všetci, ktorí potrebovali záchranu, uzdravenie alebo oslobodenie. Na to je zhromaždenie – aby mohli všetci prichádzať k Pánovi. Pán nám dal zasľúbenie, že bude v našom strede a potvrdí Svoje Slovo.

Bolo by dobré, ak by tí, ktorí chcú svoje životy posvätiť Pánovi, prirodzene najmä mladiství, ktorí majú rôzne núdze, prišli dopredu. Nerobte si starosti, Boh je prítomný a Slovo vykonáva, k čomu bolo poslané. Krv Novej zmluvy platí aj pre vás. Zlorečenie bolo vzaté a prichádza na nás požehnanie všemohúceho Boha.

Spievajme ešte raz *Tak jakýž jsem* a kto chce prísť, nech príde dopredu.

*Taký aký som, tak to musí byť, nie moja sila, len Ty sám.
Tvoja krv ma obmýva od hriechu do čista,
Ó, Boží Baránok, idem, idem...*

Vy milí, ktorí ste prišli dopredu, aj vy, ktorí ste kdekoľvek v sále – ak spievame, že Ježiš je víťaz nad smrťou, tak je to preukázaná skutočnosť. On povstal a mohol Tomášovi povedať: „...*daj svoju ruku a polož na Môj bok...*“ [Jan 20:27] Ten istý Ježiš, ktorý bol prinesený k hrobu, povstal, porazil smrť a Satana a toto víťazstvo patrí tebe, mne a nám všetkým. Prijmite a uchopte to dnes vo viere, prijmite a uchopte to dnes vo viere. Aj ty, brat Simon. Prijmite to všetci dnes skutočne v plnej viere.

Milovaný Pane, Ty večne verný Bože, tu je Tvoje Slovo. Na kríži Golgoty si zaplatil cenu, hadovi rozdrvil hlavu, vytiahol osten smrti a dokonal spasenie – uzdravenie, oslobodenie a záchranu duše. Prosím Ťa za všetkých, ktorí prišli, aby boli skrze Božiu moc všetci plne slobodní v Ježišovom svätom mene. Haleluja! Chváľte Božiu moc! Ďakujte Pánu! Velebte Pána! Ďakujte Pánu! Pretože učinil pri vás veľké veci. Haleluja!